

Mál nr. 49/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Sjúkdómatrygging.

Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags. Upplýsingaskylda váttryggðs.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 31. janúar 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V2 dags. 5. mars 2024, ásamt afrit úr sjúkraskrá M.
3. Tölvupóstur lögmanns M dags. 13. júní 2024.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M greindist með kransæðastíflusjúkdóm í byrjun janúar 2023. V viðurkenndi bótaskyldu úr sjúkdómatryggingu M í kjölfar þessa, en sú trygging tók gildi 28. nóvember 2022 hjá V. Með bréfi V til M dags. 24. mars 2023 var M tilkynnt að V myndi takmarka ábyrgð sína við útgreiðslu bóta þannig að hann fengi 70% af heildarbótafjárhæð váttryggingarinnar greidda þar sem M hefði ekki gefið félaginu réttar upplýsingar um heilsufar sitt við töku tryggingarinnar.

M telur að takmörkun ábyrgðar við 70% af bótafjárhæð sé ekki tæk og að M hafi gert sitt besta til að svara spurningalistum V við töku sjúkdómatryggingar sinnar, án þess að fá aðstoð við að skilja þær eða fá aðstoð túlks. Um sé að ræða ítarlega spurningalista á íslensku um flókin læknisfræðileg málefni og hann hafi ekki verið í stöðu til að skilja allar spurningarnar sökum þess að hann sé frá Póllandi og tali litla sem enga íslensku. M vísar til þess að hann hafi svarað spurningum heiðarlega, meðal annars gefið upplýsingar um reykingar sínar og vísar einnig til þess að hann hafi veitt V aðgang að sjúkraskrárgögnum sínum við töku tryggingarinnar.

V hefur takmarkað ábyrgð félagsins og vísar meðal annars til þess að M hafi svarað ranglega spurningu um hvort hann hafi fengið óeðlilega niðurstöðu rannsókna, t.d. hækkun blóðfitu í umsókn um sjúkdómatryggingu og þannig veitt rangar og ófullnægjandi upplýsingar um heilsufar sitt og vísar um það til 83. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004. V vísar til sjúkraskrárgagna sem sýni að saga um hækkaða blóðfitu hjá M hafi verið skráð allt aftur til janúarmánaðar 2018 og að í júní 2021 hafi eiginkona M haft miklar áhyggjur af heilsufari hans sem og hafi M verið í yfirþyngd. Einnig vísar V til þess að blóðprufur í lok október og byrjun nóvember 2022 hafi borið með sér mjög hækkaða blóðfitu hjá M og honum verið ávísuð blóðfitulækkandi lyf. Einnig er vísað til sjúkraskráfærslu frá 4. nóvember 2022 þar sem komi fram að M hafi fengið „létt shock“ við síðustu læknisheimsókn, þegar honum var gert grein fyrir í hve mikilli aukinn hættu hann væri gagnvart kransæðasjúkdómum. V bendir á að umsókn um sjúkdómatryggingu hafi verið undirrituð af M hinn 28. nóvember 2022, rétt eftir að hann fékk fyrrnefndar upplýsingar. Einnig vísar V til þess að M hafi svarað ranglega spurningum um vandamál eða einkenni frá æðakerfi, háan blóðþrýsting, óeðlilegar niðurstöður rannsókna t.d. hækkun blóðfitu og hvort hann hafi gengist undir lyfjameðferð. V telur vanrækslu M ekki óverulega, sbr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga og að honum hafi mátt vera ljóst að réttar upplýsingar skiptu verulegum máli frir V. Einnig vísar V til þess að ef réttar upplýsingar hefðu verið veittar hefði V veitt váttryggingu með 125% iðgjaldaálagi og þannig hafi M aðeins greitt 72,4% af því iðgjaldi sem hann með réttu hefði átt að greiða og með vísan til þess hafi V takmarkað ábyrgð sína um 30%. V bendir einnig á að það telji spurningar í umsókn um váttryggingu ekki flóknar og ekki hafi komið fram af hálfu M að hann hafi ekki skilið efni hennar, auk þess sem það standi honum nær að kynna sér efni hennar. Að lokum vísar V til upplýsinga úr kerfi endurtryggjenda vegna staðfestingar tillögu um 125% iðgjaldaálag og hafnar því jafnframt að þörf sé að vísa til kerfisins í skilmálum, enda sé það einungis til leiðbeiningar fyrir áhættumat félagsins og einnig mikilvægt til að gæta samræmis og jafnræðis í niðurstöðum.

Álit.

Þegar litið er til þeirra gagna sem liggja fyrir í málinu liggur fyrir að M veitt ekki réttar upplýsingar um heilsufar sitt fyrir töku sjúkdómatryggingar hjá V hinn 28. nóvember 2022. Af gögnum málsins

verður ráðið að stuttur tími hafi liðið frá því að M fékk lyf við hækkaðri blóðfitu þar til hann fyllti út umsókn hjá V og að samskipti hans og læknis hefðu einnig átt sér stað stuttu áður þar sem rætt hafi verið um auknar líkur á hjarta- og æðasjúkdómum hjá M. Að þessu sögðu telst M hafa vanrækt upplýsingaskyldu sína þannig að sök hans sé ekki óveruleg, sbr. 2. mgr. 83. gr. vsl.

Við mat á því hversu mikið V getur takmarkað ábyrgð sína verður skv. 3. mgr. 83. gr. vsl. að líta til þess að sök M telst vera nokkur, þ.e. að hafa ekki greint frá því að blóðfita hans hafi mælst yfir viðmiðunarmörkum og að hann hafi fengið lyf til lækka blóðfitu skömmu áður en hann fyllti út umsókn um sjúkdómatryggingu hjá V, en M mátti vera ljóst að slíkar upplýsingar skiptu máli við áhættumat V, auk þess sem honum var skylt að veita rétt og tæmandi svör um heilsufar sitt skv. fyrirmælum í 82. gr. vsl. Ekki liggja fyrir sönnunargögn í málinu um að tungumálaerfiðleikar hafi verið fyrir hendi við útfyllingu spurningalista né að M hafi látið vita af slíku. Þessi vanræksla M hafði nokkra þýðingu fyrir áhættu V og skýr orsakatengsl eru líka milli umræddra einkenna og þess að M veiktist skömmu eftir að vátryggingin tók gildi. Ekki er vísað til viðmiðunarreglna endurtryggjenda í vátryggingarskilmálum V og verður tilvísun til þeirra ekki talin ráða úrslitum við mat á takmörkun ábyrgðar V í hlutfallslegum skilningi. Þrátt fyrir það verður, með hliðsjón af sök, orsakatengslum og þýðingu vanrækslu fyrir V við mat á áhættu sem og atvikum öllum, rétt að takmarka ábyrgð V um 30% hluta bóta sem leiðir til þeirrar niðurstöðu að M á rétt á bótum úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V sem nemur 70% hluta bótafjárhæðar, sem hann hefur nú þegar fengið greiddar m.v. gögn málsins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til frekari bótagreiðslna úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 11. júlí 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir